

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. XVIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710903296/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

noget gammeljomfruagtigt over hende. Men hun var en fast og sikker Karakter, der hvilede trygt i sig selv, alvorlig, tænksom og stærkt religiøs, kundskabsøgende og lærelysten, ganske ligegyldig overfor Menneskers Dom.

Hun maa sikkert i længere Tid have nærret en stærk, alt beherskende Kærlighed til sin unge, smukke Slægtning, og nu, da han var blevet alvorlig syg, og medens Familien gjorde Anstalter til at faa ham indlagt paa Hospitalet, lod hun ham, til Forbitrelse for Familien, der vejrede et Giftermaal, og til Forargelse for Verden, der fandt det ganske upassende, flytte til sin Moders og sit eget Hjem for selv at kunne pleje ham. Rekonvalescenstiden søbnede Paludan-Müllers Øjne for, hvor meget hun holdt af ham, og han følte i hendes Nærvarrelse en Hvile, Ro og Tryghed, som han aldrig før havde kendt. Kent og smukt har han sat denne Tid et Minde i „Adam Homo“; man behøver blot i Stedet for Moderen at indsætte Charite, saa har man i følgende Vers et Billede af hans Tilbagevenden til Livet under hendes omhyggelige og moderlige Pleje:

Han kunde sidde hele Timer rolig
I Vinduet og ei sig føle tom,
Idet hans Blik paa Gaden snart flod om,
Snart paa en Sky i Luften stirred trodig.
Naar Lygterne blev tændt, naar i en Boig
Der Ilgeoverfor et Lys blot kom,
Da stirred han paa det som paa en Stjerne,
I røtte Tanker længselsfuld og gjerne.

Og som et Skjold og Skjerm omkring hans Byst
Hans Moder vandrede om ham saa stille.
Hun læste for ham med sin søde Røst,
Og naar han hellere saa tale vilde,
Da sugede hans Øre Fryd og Trøst
Af hendes Tale, liflig som en Kilde.
Hver Dag umærkeligt steg mere frem
De brudte Piller i hans Taales Hjem.

Naar Dagen helder, ofte Arm i Arm
De op og ned ad Gulvet vandre begge,
Og mangen Sandhed hørtes hun at lægge
Ham da paa Hjerte med en Stemme varu.
Ei Religionen til hans Sjæl at skrække
Hun brugte, men til Læge for hans Barm.
Hun søgte kun hans Indre op at lukke
For Aandens uudsigelige Sukke.

Saa leved trofast i Forening de,
Og Dag for Dag af Kræfter fik han flere;
Han alt saa smaat begyndte at studere,
Og i den længe lukte Bog at see.
Hans Moder vidste Alt at arrangere,
Saa Alting lot, i Orden kunde skee;
Et Værelse ved Siden af hun leied,
Der Dagen at tilbringe selv hun pleied.